

मिति । बड़वा + अण् । बड़वासम्बन्धिनि, त्रि ।
यथा, सुश्रुते । १ । ४५ ।
“दीपनीयमचक्षुष्यं बाड़वं दधि वातलम् ॥”
बा(वा)ड़वः, पुं, (बाड़ं यज्ञान्तरानं वाति प्राप्नो-
तीति । बाड़ + वा + कः ।) ब्राह्मणः । (बड़-
वायां घोटकां जातः । बड़वा + अण् ।) बड़-
वानलः । इत्यमरः ॥ तत्पर्यायः । और्वः २
सर्वर्णकः ३ अश्याभिः ४ बड़वासुखः ५ । इति
हेमचन्द्रः ॥ (यथा, मार्कण्डेये । ६६ । ६४ ।
“महोद्घर्जन्तरगतश्च बाड़वो
भवान् विभूत्या परया करे स्थितः ॥”)
बा(वा)ड़वाभिः, पुं, (बड़वा समुद्रस्था घोटकी तत्-
सम्बन्धिनिः ।) बड़वानलः । इति जटाधरः ॥
(यथा, माथे । ११ । ४५ ।
“प्रयसि सलिलराशेरक्तमन्तर्निमग्नः
स्युटमनिश्रमतापि च्वालया बाड़वाभिः ॥”)
बा(वा)ड़वाप्याः, पुं, (बाड़वेषु ब्राह्मणेषु अग्र्यः
श्रेष्ठः ।) ब्राह्मणश्रेष्ठः । यथा,—
“इत्याकर्ण्य वचसस्त्य बाड़वाप्यास्य धीमतः ।
पप्रच्छ हृष्टमानस्कस्तीर्ययात्राविधिं सुनिम् ॥”
इति पाण्डे पातालखण्डे १६ अध्यायः ॥
बा(वा)ड़वेयौ, पुं, (बड़वाया घोटकरूपधारिण्याः
हृष्यपत्न्या अपत्ये पुमांशौ । बड़वा + ङ्क ।)
अश्विनीकुमारौ । इति शब्दमाला ॥
बा(वा)ड़वं, स्त्री, (बाड़वानां ब्राह्मणानां समूहः ।
बाड़व + “ब्राह्मण्यमानवबाड़वादृ यत् ॥” ४।२।
४२ । इति यत् ।) ब्राह्मणसमूहः । इत्यमरः ॥
बाड़ङ्गनः, पुं, (बाड़ं प्रावरणं तस्मै इङ्गते इति ।
बाड़ + इङ्ग + क्तु ।) वार्षाङ्गः । इति रत्न-
माला ॥
बाड़ं, स्त्री, (बाह प्रयत्ने + क्तः । “सुखखान्त-
ध्वान्तेति ॥” ७ । २ । १८ । इति निपातनात्
साधुः ।) अतिश्रयः । (यथा, कथासरित्-
सामरे । २४ । ६८ ।
“बाड़ं मया सा नगरी दृष्टा विद्यार्थिना सता ॥”)
प्रतिज्ञा । इत्यमरः । १ । ३ । ४४ ॥ बाड़मिब-
अयमपीति दृष्टाः । इति भरतः ॥
“बाड़ं त्रिषु दृष्टे स्त्रीवमनुमत्यामथ त्रिषु ॥”
इति नानार्थरत्नमाला ॥
(सखम् । यथा, रघुः । १६ । ५२ ।
“बाड़मेषु दिवेषु पाथिव्यः
कर्म्म साधयति पुत्रजन्मने ॥”)
बा(वा)णः, पुं, (वणनं बाणः शब्दस्तदस्यास्तीति ।
बाण + अच् ।) अश्वविशेषः । तिर इति
भाषा । तत्पर्यायः । पृथक्कः २ विशिखः
३ अजिम्भगः ४ खगः ५ आशुगः ६ कलम्बः
७ मार्गाणः ८ शरः ९ पञ्ची १० रोपः ११
इयुः १२ । इत्यमरः । २ । ८ । ८६ ॥ चित्र-
पुङ्गवः १३ श्रायकः १४ वीरतरः १५ तूयन्नेडः १६
काण्डः १७ विपर्धकः १८ शरः १९ वाजी २०
पत्रवाहः २१ अश्वकण्टकः २२ ॥ लौहमय-
बाणस्य पर्यायः । प्रचुङ्गनः १ लोहनालः २

नाराचः ३ ॥ क्षिप्रबाणस्य पर्यायः । प्रहितः १
निरस्तः २ ॥ विषाक्तबाणस्य पर्यायः । तीक्ष्णः १
लिप्तकः २ दिग्भः ३ ॥ तीरो निष्कलसायके ।
इति शब्दरत्नावली ॥ * ॥ (यथा, ऋग्वेदे । ६ ।
७५ । १७ ।
“यत्र बाणाः संपतन्ति कुमारा विशिखा इव ।
तत्रा नो ब्रह्मण्यस्तिरिदितः शर्म्मे यच्छतु
विश्वहा शर्म्मे यच्छतु ॥”)
वलिराजस्य ज्येष्ठपुत्रः । यथा,—
“बलेः पुत्रशतं त्वासीद्वाण्येष्ठन्ततो द्विजाः ।
बाणः सहस्रबाहुः स्थातु सर्वास्त्रगुणसंयुतः ॥
तपसा तोषितो यस्य पुरे वसति शूलधृक् ।
महाकालत्वमगमत् सार्वं यस्य पिशाकिनः ॥”
इति मत्स्यपुराणे ५ अध्यायः ॥
(अश्वजन्मादिविवरणान्तु बाणयुद्धशब्दे द्रष्ट-
व्यम् । विस्तृतिस्तु हरिवंशे विष्णुपर्वणि १७३
अध्यायमारभ्य द्रष्टव्या ॥) गोक्षनः । केवलः ।
इति मेदिनी । ऋ, २७ ॥ अग्निः । इति
त्रिकाण्डशेषः ॥ काण्डावयवः । इति विश्वः ॥
भद्रसुङ्गः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (पुं, स्त्री,
नीलभिक्षुः । इति वैजयन्ती ॥ यथा, माथे ।
६ । ४६ ।
“विकचबाणदलावलयोऽधिकं
रुचिरे रुचिरेक्षयविश्रमाः ॥”
वयस्यते शब्दज्ञे इति । वण शब्दे + “अकर्णरि
च कारके संज्ञायाम् ॥” ४ । ३ । १६ । इति
घञ् । वाक् । इति निघण्टुः ॥ इत्थाकुर्वन्प्रियो-
ऽयोधाराजः स्वनामख्यातो विक्रुचिः पुत्रः ।
यथा, रामायणे । १ । ७० । २२—२३ ।
“इत्थाकोस्तु सुतः श्रीमान् कुचिरित्येव विस्तुतः ।
कुचिरथालभः श्रीमान् विक्रुचिर्दपदत ।
विक्रुचेस्तु महातेजा बाणः पुत्रः प्रतापवान् ।
बाणस्य तु महातेजा अनरण्यः प्रतापवान् ॥”
कादम्बरीप्रणयिता कविविशेषः । यथा, कादम्बरीं
कविर्ग्रहयन्ने ।
“सरस्वतीपाणिसरोजस्युट-
प्रच्छेदोमश्रमसौकराभयः ।
यशोऽशुशुक्लीकृतसप्तविष्टपात्
ततः सुरो बाण इति खजायत ॥
द्विजेन त्रेनाक्षत कण्ठकौष्ठया
महामनोमोहमलौभसान्धया ।
अलम्बवेदध्याविलाससुगन्धया
धिया निबन्धेयमतिदहयी कथा ॥”
अथमेव हर्षचरितप्रणयिता इति कैचित् ॥)
बा(वा)णगङ्गा, स्त्री, (बाणैः प्रकटिता गङ्गा नदी-
विशेषः ।) रावणबाणनिर्भ्रंशसोमेश्वरगिरि-
भवनदीविशेषः । यथा,—
“सोमेश्वरहृत्विष्ये भागे बाणैर्नाद्रिं विभिद्य वै ।
रावणैः प्रकटिता जलधारातिपुण्यदा ।
बाणगङ्गैति विख्याता या स्नानादचहारिणी ॥
स्नात्वा तु बाणगङ्गायां दृष्ट्वा बाणेश्वरं विभुम् ।
गङ्गास्नानफलं प्राप्य मोदते देववह्निव ॥”

इति वाराहे सोमेश्वरादिलिङ्गमहिमावसुक्ति-
चित्रमहिमा त्रिवेण्यादिमहिमा नामाध्यायः ॥
बा(वा)णदण्डः, पुं, (बाणस्य दण्डः ।) वापदण्डः ।
तत्पर्यायः । वेमा २ । इति हेमचन्द्रः ॥
बा(वा)णपुङ्गा, स्त्री, (बाणस्य + पुङ्गा ।) शरपुङ्गा ।
इति राजनिर्घण्टः ॥
बा(वा)णपुरं, स्त्री, (बाणस्य राज्ञः पुरं नगरम् ।)
बाणराजनगरम् । तत्पर्यायः । देवीकोटः २
कोटीवर्षम् ३ ऊषावनम् ४ श्लोणितपुरम् ५ ।
इति त्रिकाण्डशेषः ॥ आग्नेयम् ६ उभावनम् ७
कोट्टवौपुरम् ८ । इति शब्दरत्नावली ॥
बा(वा)णभट्टः, पुं, गण्यकारविशेषः । (स तु काद-
म्बरीप्रणयिता ॥) “ननु मङ्गलं कथं क्रियते
मङ्गलाङ्घ्रिध्वंसः विप्रध्वंसतु प्रारिप्सित-
सिद्धिरिति चेत् । बाणभट्टादेर्मङ्गले सर्वपि
गण्यसमाप्तभावात् भाषादौ मङ्गलाभावेऽपि
समाप्तिदर्शनात् ॥” इति सुगन्धोघटीकायां
दुर्गादासः ।
बा(वा)णयुद्धं, स्त्री, (बाणैः सह युद्धम् ।) बाण-
राजेन सह श्लोकास्य संग्रामः । तस्य विव-
रणम् । यथा,—
श्रीशुक उवाच ।
“बाणः पुत्रशतज्येष्ठो बलेरासीन्महात्मनः ।
सहस्रबाहुर्वादेन ताण्डवेऽतोययन्मृदुम् ॥
भगवान् सर्वभूतेशः शरशयो भक्तवत्सलः ।
वरेण च्छन्द्यामास स तं वरे पुराधिपम् ॥
स एकदाह गिरिशं पार्श्वस्थं वीर्यदुर्मेदः ।
किरीटेनाकैवर्णेन संसृष्टं स्त्रवदासुचम् ॥
नमस्ये त्वां महादेव ! लोकानां गुरुमौख-
रम् ।
पुंसामपूर्वकामानां कामपुरामरादधिपम् ॥
दोःसहस्रं त्वया दत्तं परं भाराय मेऽभवत् ।
त्रिलोक्यां प्रतियोहारं न लभे त्वद्वते समम् ॥
कण्ठ्या निहतैर्दोभिर्भुंयुस्तुर्दिग्यजानहम् ।
आत्मार्यां चूर्णयन्मन्त्रीन् भीतास्तेऽपि प्रदुहदुः ॥
तत् श्रुत्वा भगवान् क्रुद्धः केतुस्तं भण्यते यदा ।
तद्गुप्यं भवेन्मृदु ! संयुग्ं मत्समेन ते ॥
इत्युक्तः कुमतिर्हृष्टः खण्डं प्राविशन्नृप ।
प्रतीचन् गिरिशादेशं स्ववीथ्येनश्रुत् कुधीः ॥
तस्योवा नाम दुहित्वा खग्निं प्रादुक्षिना रतिम् ।
कन्यालभत कान्तेन प्रागदृष्टश्रुतेन सा ॥
सा तत्र तमपश्यन्ती कासि कान्तिवादिनी ।
सखीनां मध्य उत्तस्यौ विकला प्रौढिता श्रुत् ॥
बाणस्य मन्त्री कुम्भाक्षत्रिण्येखा च तत्सुता ।
सख्यपृच्छत् सखीचर्यां कौतूहलसमन्विता ॥
कं त्वं नृगयसे ! सुभु ! कौटुशस्ते मनोरयः ।
हस्तग्राहं न तेऽद्यापि राजपुत्रपुत्रपत्न्ये ॥
जघोवाच ।
दृष्टः कश्चिन्नरः स्वप्ने श्यामः कमललोचनः ।
पीतवासा दृष्ट्वाहुर्योषितां हृदयङ्गमः ॥
तमहं नृगये कान्तं पाययित्वाधरं मधु ।
कापि यातः सृष्टयतीं चिन्ता मां दृजिनायवे ॥